

Udtalelse Arbejderpartiet Kommunisterne, APK

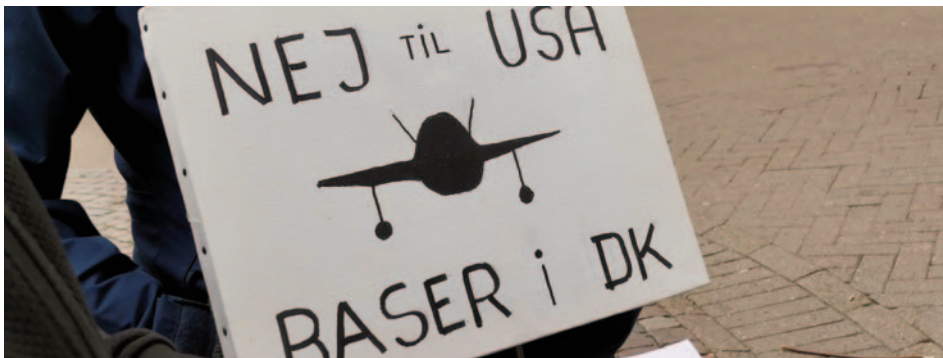
● Den internationale udvikling går rigtig stærkt, også til tider i uventede retninger, som, når man dykker ned i dem, alligevel har sin egen imperialistiske "logik". Det er ikke uden grund, at "Imperialismen i opbrud" er et tema på APKs røde sommerlejr i år.

Fascisten Trump fører ikke bare en ekstremt undertrykkende politik over for arbejderklassen og den fattige del af USA's befolkning. I weekenden blev 2.000 svært bevæbnede soldater på Trumps dekret sat til at bekæmpe demonstrationer til forsvar for migrantarbejdere. Hans administration fører som bekendt også en yderst farlig kurs internationalt i sin kamp for at eksportere USA's økonomiske krise og forsvare sit truede verdensherredømme.

USA har dumpet EU som sin nærmeste allierede, startet en told- og handelskrig, vi endnu ikke kender udfaldet af, åbent erklæret at ville bruge militærmagt og sin gammelkendte, effektive skabelse og opkøb af en indenlandsk opposition på Grønland samt åbent støttet de mest reaktionære og fascistiske kræfter som AfD i Tyskland mod "EU's magtelite" osv. Hvorfor? Fordi EU også er en væsentlig konkurrent, som USA gerne vil have svækket så meget, at EU kan tages ud af ligningen inden den afgørende konfrontation med Kina. Det har været undervejs i en periode – i NATO, omkring Ukrainekrigen, men som vi tidligere har slået fast, så er ingen imperialistiske alliancer permanente, selvom de kan vare så længe, at vi er lige ved at tro det.

Vi har set reaktionerne fra det imperialistiske EU og dets lederskab og landenes regeringschefer: krybe i flyverskjul, puste sig op og så at underlægge sig USA's krav. Der er ingen tvivl om, at

Nej til regeringens, Trumps og Putins krigspolitik

den internationale udvikling skubber til kriserne inden for EU og EU-landene med konsekvenser for arbejderklassen. Vi ser to tilsyneladende modsatrettede tendenser i monopolborgerskabernes reaktioner. Dels ved at de enkelte monopolgrupper forsøger at styrke sig selv, deres markedsandele og profitrate i øget konkurrence med hinanden, og at de respektive landes regeringer og statsmagter støtter "deres egne" monopoler. Og dels at de europæiske monopoler har brug for, at EU søger sin egen stemme i den åbne konfrontation om opdeling af markeder og indflydelsesområder.

Fagtoppen i de europæiske lande støtter åbent omlægningen til krigsindustrien, der giver "arbejdspladser", og flere har rejst forslag om krigsskat. Også Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS), som FH er medlem af, har åbent taget parti for det imperialistiske Europa og støttet Europa-Kommissionens skridt under ledelse af Ursula von der Leyen for at hjælpe med at forberede Europa på krig. I udtalelser efterlader EFS ingen tvivl om sin tilpasning til kapitalens planer: "EU skal arbejde for europæisk integration, navnlig inden for EU's udenrigs- og forsvarspolitik, herunder ved at forbedre beslutningsprocesserne, overvinde fragmentering, fremme sam-

arbejde og interoperabilitet mellem forsvarsinfrastrukturer, intelligens og sikkerhed ved at strømline indkøb og reducere dobbeltarbejde. Arbejdsmarkedets parter skal inddrages fuldt ud i de igangværende drøftelser."

Kun ved at være i stand til at påtvinge rivaler sine økonomiske regler og om nødvendigt sin militære styrke kan det imperialistiske Europa bevare sin status som stormagt. Med henblik på det er det nødvendigt at styrke en struktur, der er i stand til at træffe hurtige beslutninger, der er bindende for alle stater. Og nødvendigt at styrke EU som militærmagt med alt, hvad det indebærer. De interne spændinger i EU er meget store, og for at overvinde dem er det nødvendigt at sælge en ideologi, der opretholder et falsk interessefællesskab mellem alle sociale klasser i Europa, og myten om Europa som fredens, demokratiets og velfærdens vogter og fortrop. En myte, som lakajer som Enhedslisten synger med på og bliver alibi for. I et ynkeligt forsøg på at retfærdiggøre sin politik går Enhedslisten endda så langt som til at kalde deres støtte til regeringen og EU's og NATO's krigspolitik og oprustning for en "Socialistisk" Sikkerhedspolitik, selvom det er det direkte modsatte.

Fortættets på bagsiden

Privatisering af postvæsenet: Massefyringer samt dyrere og dårligere service

Interview med Paw Nielsen, tillidsrepræsentant

● Da PostNord tidligere på året meddelte, at de forlader brevmarkedet ved årets udgang, varslede de samtidig fyringer af ca. 1.500 postarbejdere.

Netavisen Kommunistisk Politik (KPnet.dk) har talt med Paw Nielsen, tillidsrepræsentant for godt 200 postarbejdere i Odense og fællestillidsmand for postarbejderne i Region Syddanmark. Han gør det klart, at den forringede postservice er en logisk konsekvens af postloven, der trådte i kraft 1. januar 2024. Politikerne har truffet en bevidst beslutning om at lade markedskræfterne overtage brevudbringningen. Det får store konsekvenser for borgerne, de fyrede postarbejdere og for dem, der fremover skal levere post under discount-lignende arbejdsforhold.

Paw fortæller, at antallet af postansatte er faldet drastisk fra over 30.000, da han startede i 1994, til forventet lidt over 3.000 den 1. januar 2025. Selvom de fyrede har fået den bedste opsigelsespakke, Paw har oplevet i sin tid, mener han samtidig, at den gode aftale dækker over den tavshed, der ellers præger sagen. Han ser det ikke som "en nødvendig udvikling", men en politisk beslutning, hvis konsekvenser man ønsker at usynliggøre.

– Selvfølgelig er der sket forringelser i Posten i de år jeg har været ansat, men jeg vil stadigvæk sige at sammenlignet med DAO og GLS er det klart bedre vilkår. Vi får vores en

ordentlig løn, pension osv. f.eks. overarbejde ud over 37 timer, vi er lønmodtagere, ikke selvstændige vognmænd. Det bliver ligesom i Wolt Hvor det er lidt ligesom at du er din egen lykkes smed. Er du lidt hurtigere giver det en højere timeløn.

– Vi er her i dag på grund af de valg, politikerne har truffet, siger Paw Nielsen. Igennem 30 år har især de borgerlige partier med Venstre i spidsen

– Under coronaen var vi kritisk infrastruktur. Nu er vi det åbenbart ikke. Hvad med de kommende valg? Posten omdeler valgkort, men hvem skal gøre det fra næste år? Kan man være sikker på, at DAO vil og kan magte den opgave?

– Med den nye postlov forsvandt befordringspligten, som sikrede ensartet omdeling i hele landet til samme pris. Nu kan en virksomhed sige, at den ikke vil dele post ud i et lille område, fordi det ikke er rentabelt. Hvis ingen byder sig til, kan politikerne udpege en virksomhed til at gøre det – mod betaling.

– Og bliver det billigere, end da staten sikrede posten i hele landet via PostNord? Jeg tvivler! Jeg tror, det bliver dyrere og med dårligere service. Når DAO lige om lidt er de eneste på markedet, kan de jo sige: "Vi tager kun storbyerne, medmindre vi får penge for resten." Hvad kommer det til at koste?

– Hvad bliver prisen, når der kun er én udbyder? Kan man risikere, at man som i Sverige skal have postkassen ud til nærmeste store vej eller samlet i store postkasseanlæg? Det kan gå alle veje, men det bliver ikke billigere eller bedre for den almindelige dansker. Og vi skal huske, at over 250.000 danskere stadig ikke er digitale og dermed er afhængige af fysisk post.

– Politikerne ligger som de har redt og desværre er det lykkedes at formå at skjule de reelle konsekvenser for borgerne indtil det var for sent.

haft en mærkesag om, at alt statsligt skal privatiseres. Socialdemokratiet har dog også stemt for den nye postlov. Selvom der er en EU-dagsorden om privatisering, har man stadig en statslig brevsektor i Sverige, Norge og Tyskland. Danmark bliver snart det første land, der lukker den del helt, fordi et flertal af politikere mener, at markedskræfterne kan løse det.

30. maj 2025

Marxistisk – Leninistisk teori

Den eksponentielle vækst af viden

I dette lille uddrag fra Indledning til "Naturens Dialektik" 1875, forudsiger Friedrich Engels at den eksponentielle vækst af viden, man havde set i perioden efter naturforskningens frigørelse fra teologien, vil fortsætte.

Friedrich Engels (1875/76)

● Den moderne naturforskning, den eneste, der har drevet det til en videnskabelig, systematisk, alsidig udvikling, i modsætning til de gamles geniale naturfilosofiske intuitioner og til arabernes overordentlig betydelige, men sporadiske og oftest upåagtede opdagelser, – den moderne naturforskning daterer sig ligesom hele den nyere historie fra den storslåede epoke, som vi tyskere kalder reformationen, efter den nationalulykke, der dengang tilstødte os, mens franskmændene kalder den renæssancen og italienerne cinquecento, [1] men som ikke kendetegnes udtømmende af noget af disse navne. Det er den epoke, der sætter ind med sidste halvdel af det femtende århundrede. Støttet på byernes borgere brød kongedømmet feudaladelens magt og grundlagde de store monarkier, som væsentlig var baseret på nationalitet og i hvilke de moderne europæiske nationer og det moderne borgerlige samfund kunne udvikle sig; og mens borgere og adel lå i totterne på hinanden, pegede den tyske bondekrig profetisk på fremtidige klassekampe, idet den ikke blot førte de harmfulde bønder frem på scenen – det var ikke længere noget nyt – men bag dem stillede spirerne til det nuværende proletariat med den røde fane i hånden og kravet om ejendomsfællesskab på læberne. I manuskripter, der reddedes ud af Byzanz' fald, i antikke statuer, som gravedes ud af Roms ruiner, fik det forbavsede Vesten øje på en ny verden, den græske oldtid; for dennes strålende skikkelser forsvandt middelalderens spøgelse; Italien hævede sig til en uanet blomstring i kunsten, der

forekom som et genskær af den klassiske oldtid, og som aldrig siden er blevet nået. I Italien, Frankrig, Tyskland opstod en ny litteratur, den første moderne; England og Spanien oplevede snart efter deres klassiske litteraturpoke. Det gamle orbis terrarums [2] grænser blev gennembrudt, jorden blev egentlig først nu opdaget og grunden lagt til den senere verdenshandel og til håndværkets overgang til manufakturen, som igen dannede udgangspunktet for den moderne storindustri. Kirkens åndelige diktatur blev brudt; flertallet af de germanske folk kastede direkte diktaturet fra sig og antog protestantismen, mens et livsglad fritænkeri, overtaget fra araberne og næret af den nyopdagede græske filosofi, mere og mere slog rod i de romanske lande og forberedte det 18. århundredes materialisme.

Det var den største progressive omvæltning, menneskeheden indtil da havde oplevet, en tid der behøvede kæmper og skabte kæmper, kæmper i tankekraft, lidenskab og karakter, i mangesidighed og lærdom. De mænd, der lagde grunden til bourgeoisiets moderne herredømme, var alt andet end borgerligt indskrænkede. Tværtimod, tidens trang til eventyrlige oplevelser havde mere eller mindre grebet dem alle. Blandt de betydende mænd fandtes næsten ingen, der ikke havde gjort lange rejser, talte fire-fem sprog, udmærkede sig i flere forskellige fag. Leonardo da Vinci var ikke alene en stor maler, men også en stor matematiker, mekaniker og ingeniør, som de forskellige grene af fysikken skylder vigtige opdagelser; Albrecht Dürer var maler, kobberstikker, billedhugger, arkitekt og opfandt desuden et befæstningssystem, som indeholdt adskillige af de idéer, der langt senere blev taget op igen af Montalembert og i de nyere tyske befæstninger. Machiavelli var statsmand, historiker, digter og tillige den første nævneværdige militærforfatter i nyere tid. Luther rensede ikke blot kirkens, men

også det tyske sprogs augiasstald, skabte den moderne tyske prosa og digtede tekst og melodi til den sejrssalme, som blev det 16. århundredes Marseillaise. Hin tids helte var nemlig endnu ikke blevet slaver af arbejdsdelingen, hvis begrænsende virkninger i ensidig retning vi så ofte kan spore hos deres efterfølgere. Hvad der imidlertid især præger dem, er at de næsten alle lever og virker midt i tidens bevægelse, i den praktiske kamp, de tager parti og kæmper med, den ene med ord og skrift, den anden med kården, adskillige med begge dele. Deraf den fylde og kraft i karakteren, som gør dem til helstøbte mænd. Stuelærde er undtagelser: enten anden- og tredjerangs mennesker eller forsigtige filistre, som ikke vil risikere at brænde fingrene.

Også naturforskningen trivedes dengang midt i den almindelige revolution og var selv i bund og grund revolutionær; den skulle jo tilkæmpe sig sin ret i tilværelsen. Hånd i hånd med de store italienere, som den nyere filosofi daterer sig fra, leverede den sine martyrer til bålet og til inkquisitionens fængsler. Og det er betegnende, at protestanterne tog luven fra katolikkerne i forfølgelsen af den frie naturforskning. Calvin lod Servet brænde, da denne stod på nippet til at opdage blodcirkulationens løb, og tilmed lod han ham stege levende i to timer; inkquisitionen nøjedes i hvert fald med ganske simpelt at brænde Giordano Bruno.

Den revolutionære handling, hvorved naturforskningen erklærede sig uafhængig og ligesom gentog Luthers brænding af pavens bulle, var udgivelsen af det udødelige værk, hvormed Kopernikus, lidt forsagt og så at sige først på dødslejet, tilkastede den kirkelige autoritet fejdehandsken i naturens

Fortsættes næste side

Økonomisk indsamling fra 1. maj til 15. juni

**Styrk arbejderklassens parti
Støt arbejderklassens stemme
Mål 25.000**

**Støt APKs arbejde på
konto 1551-16634271
eller på MobilePay 89496 (skriv støtte)**

Rødt revolutionært sommertræf 2025

Det gamle kapitalistiske samfund har udlevet sig selv, og byder kun på kriser og krige. Kom med på Arbejderpartiet Kommunisternes sommertræf. Vær med til diskussion om udviklingen i klassekampen, hvorfor vi må stille parolen om et stærkt kommunistisk parti.

Tidspunkt uge 29: fra torsdag den 17. juli kl. 12 til søndag 20. juli (afrejse formiddag).

Masser af politik hen over fire dage, tæt ved vandet i Odsherred. Der vil

være oplæg, politiske diskussioner, kultur, og mulighed for at bade, gå ture, synge, hygge mm. Se mere på @roedt.revolutionaert.sommertraef.

Praktisk:

Pris: 1.300 kr. for et værelse, 1.150 kr. for at bo i telt, 500 kr. pr. barn over 4 år, 600 kr. for unge i uddannelse og lign.

Tilmelding: info@oktobernet.dk
Overfør betalingen til Oktober, konto: 1551-16634271. Eller på MobilePay 89496 (Skriv sommertræf).

Marxistisk – Leninistisk teori Den eksponentielle vækst af viden

Fortsat fra side 3

anliggender. Fra dette øjeblik daterer sig naturforskningens frigørelse fra teologien, selv om diskussionen om de to parterers gensidige krav er trukket ud til vore dage og i adskillige hove-der langt fra er afsluttet. Men fra det øjeblik foregik videnskabernes udvikling også med kæmpeskridt og vandt i kraft, man kan vel sige proportionalt med anden potens af afstanden (i tid) fra dens udgangspunkt. Det var, som om verden skulle have bevis for, at for den organiske materies højeste produkt, menneskeånden, gjaldt der fra nu af en bevægelseslov stik modsat den, der gælder for uorganisk stof.

Noter

1. Cinquecento – det 16. århundrede.
2. Orbis terrarum – "jordens kreds", de gamle romeres betegnelse for verden.

Nej til regeringens, Trumps og Putins krigspolitik

Fortsat fra forsiden

Det, der er brug for, er at gå imod regeringens gale krigs- og oprustningspolitik. Sig nej til USA's militærbaser i landet og til NATO's fem procents oprustningskrav. Vi siger hverken Trump, Putin eller EU og NATO, men ja til fred og solidaritet mellem folkene og arbejderklassen i alle lande.

*Arbejderpartiet Kommunisterne, APK -
8. juni 2025*

**Kontakt APK mail:
apk@apk2000.dk**

**Læs om APKs
politik, program mm.
på
www.apk2000.dk**

**APK København
Oktober Bogcafé
Frederikssundsvej 116 B
2700 København
kbh@apk2000.dk
facebook:
OktoberKbh**

**APK Odense
Oktober Bogbutik
Skibhusvej 100
5000 Odense C
odense@apk2000.dk
facebook:
OktoberBogbutikFyn**

**APK Århus
Oktober - Århus
Ny Munkegade 88
8000 Århus C
aarhus@apk2000.dk
facebook:
OktoberBogsalgAarhus**

ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

Følg klassekampens begivenheder på KPnet.dk